

Доц. д-р Цветанка АВРАМОВА (avramova.cv@slav.uni-sofia.bg) е преподавател в Катедрата по славянско езиковедие на Факултета по славянски филологии към Софийския университет „Св. Климент Охридски“. Научните ѝ интереси са в областта на славянското словообразуване, лексикалната семантика, стилистиката и др. Член е на Комисията по славянско словообразуване към Международния комитет на славистите и на сдружението на българските бохемисти „Бохемия клуб“. Автор е на две монографии (*Словообразователни тенденции при съществителните имена в българския и чешкия език в края на XX век*. София: Херон Прес, 2003, и *Имена на жители (nomina habitatorum) в съвременния чешки и съвременния български език*. София: Парадигма, 2013) и над 90 научни статии, рецензии и др. Член на редколегиата на списание *Ното bohemicus*.

Ас. Мария АНАСТАСОВА (mariaanastasova@uni-plovdiv.bg) е преподавател по английски език и докторант в катедра „Английска филология“ към Филологическия факултет на Пловдивския университет „Паисий Хилендарски“. Темата на дисертационния ѝ труд е „Аналитичните конструкции с глаголите *съм* и *имам* и минало причастие в староанглийски и в старобългарски“. Научните ѝ интереси са в областта на историческата лингвистика, езиковата типология, морфологията, лингвистичната синергетика и теорията на библейския превод.

Гл. ас. д-р Борислав БОРИСОВ (borissovs@uni-plovdiv.bg) е преподавател по чешки език в Катедрата по славистика към Филологическия факултет на Пловдивския университет „Паисий Хилендарски“. Автор е на монографията *Българският и чешкият книжовен език през Възраждането. Особенности на кодификацията* (2012), както и на учебници и учебни помагала по български език за средния курс. Научните му интереси са в областта на историята на книжовните езици, съпоставителното езиковедие, социолингвистиката, методиката на обучението по български език, методиката на чуждозиковото обучение.

Доц. д-р Елена ГЕТОВА (egetova@uni-plovdiv.bg) е преподавател към Катедрата по българска литература и теория на литературата във Филологическия факултет на Пловдивския университет „Паисий Хилендарски“. Доктор по филология (2005), доцент по българска литература (2008). Завършила е Софийския университет „Св. Климент Охридски“ – специалност „Българска филология“ и втора специалност „Френска филология“ (1995). В Пловдивския университет постъпва

като докторант през 1999 г. Понастоящем чете лекции по българска възрожденска литература в Пловдивския университет, както и във филиала на университета в гр. Смолян. Била е лектор по български език и литература в Страсбургския университет, Франция (2012 – 2015). Заместник-декан е на Филологическия факултет в Пловдивския университет (от декември 2015 г.). Член е на Съюза на учените в България и на Академичния кръг по сравнително литературознание.

Проф. д-р Людмил ДИМИТРОВ (ljudiv@abv.bg) е преподавател по руска литература на XIX век в СУ „Св. Климент Охридски“, Факултет по славянски филологии, Катедра по руска литература. Член е на Съюза на преводачите, на българския ПЕН клуб и на Международното общество „Достоевски“ (IDS). От 2005 до 2010 г. и от 2014 до 2019 г. е лектор по български език, литература и култура в Люблянския университет, Словения. Съосновател на магистърските програми „Руска литература, култура и художествен превод“ и „Литература, кино и визуална култура“ в СУ. Автор на научни монографии, учебници, учебни помагала, сборници и антологии, на повече от 300 статии и студии, преводи на научна и художествена литература от руски, английски, словенски, сръбски и хърватски език, сценарии за театрални спектакли, участник в национални и международни проекти и в над 100 национални и международни форума, свързани с руската, българската и славянските литератури, театър и кино. Гост лектор в университетите във Верона (Италия), Нотингам и Престън (Великобритания), Варшава и Лодз (Полша), Будапеща (Унгария), Упсала (Швеция). Носител на голямата награда на словенския Съюз на преводачите на литература на името на Янко Лаврин (2017) и на Съюза на преводачите в България за цялостна дейност в областта на превода (2020). Негови работи са публикувани в Русия, Полша, Чехия, Словакия, Хърватия, Сърбия, Словения, Турция, Италия, Испания, Латвия, Румъния, Великобритания, САЩ и др. Научните му интереси са в областта на руската литература, драматургия и театър на XIX век, българската литература, драма и театър, словенската литература и театър, кодове на комуникация на тайните общества, художествен превод, кино, семиотика, тайнопис, канон, херменевтика, идентичност.

Ас. Гергана ИВАНОВА (gerganapd@abv.bg) е преподавател по сръбски език в Катедрата по славистика към Филологическия факултет на Пловдивския университет „Паисий Хилендарски“. Завършила е славянска филология в СУ „Св. Климент Охридски“. Освен упражнения по сръбска граматика води и практикум по правопис и пунктуация на съвременния български език в различни специалности на Филологическия,

Философско-историческия и Педагогическия факултет на Пловдивския университет „Паисий Хилендарски“. Работи и като редактор и коректор в Университетското издателство „Паисий Хилендарски“ – Пловдив и в Пловдивското университетско издателство..

Проф. д.ф.н. Диана ИВАНОВА (driivanova@abv.bg) е езиковед към Катедрата по български език във Филологическия факултет на Пловдивския университет „Паисий Хилендарски“. В периода 2005 – 2018 г. е директор на Департамента за езикова и специализирана подготовка на чуждестранни студенти към същия университет. Научните ѝ интереси са в областта на историята и теорията на книжовните езици, стандартологията, социолингвистиката, текстологията и лингвистиката на библейския текст, славянските културни и езикови връзки и др. Автор е на над 250 публикации, в т.ч. на 20 монографии и учебници: *Българският периодичен печат и градивните книжовноезикови процеси през Възраждането (върху материал от сп. „Читалище“, 1870 – 1875)* (1994), *Григор Пърличев и книжовноезиковата ситуация през 60-те – 80-те години на XIX век* (1995), *Езиковите въпроси в българския периодичен печат през Възраждането* (1998), *По следите на анонимното авторство в печата през Възраждането* (2000), *Традиция и приемственост в новобългарските преводи на Евангелието (Текстология и език)* (2002), *Езикът на Библията. Български синодален превод 1925 г. (Върху материал от Евангелието)* (2003), *Недописани страници от историята на българския книжовен език. I част. Славистични ракурси* (2008), *И от зазоряването започва денят... Изследвания върху приемствеността в развоя на българския книжовен език* (2010, в съавторство с Б. Велчева), *История на новобългарския книжовен език* (второ преработено и допълнено изд., 2017), *Недописани страници от историята на българския книжовен език. II част. Щрихи от палитрата на българското слово (XVII – XX век)* (2017) и др. Носител е на наградата на фондация „Пигмалион“ за научноизследователска и преподавателска дейност (2009), както и на други национални и международни награди (на СУБ, Познанския университет „Адам Мицкевич“). Член е на СУБ, зам.-председател на Комисията за славянски книжовни езици към Международния комитет на славистите и член на Изпълнителния съвет на Фонд „Научни изследвания“ – МОН.

Д-р Димана ИВАНОВА (dimanaiv@abv.bg) е завършила славянска филология (бохемистика) в Софийския университет „Св. Климент Охридски“. Дисертационния си труд на тема „Konceptce lyrického subjektu v poezii českých dekadentů v srovnávacím aspektu“ („Концепцията за лирически субект в поезията на чешките декаденти в сравнителен аспект“) е защитила през 2011 г. във Философския факултет на Карловия универси-

тет в Прага. Изследователските ѝ интереси са в областта на сравнителното литературознание, съвременната чешка и словашка поезия, теорията на превода. Занимава се с писане и превод на поезия, авторка е на три стихосбирки: *Покана за баща* (2012) и *Азбука на желанията* (2016), издадената на словашки *Som jako morská voda (Аз съм като морска вода,* 2018) и *Розово слънце* (2021). Носителка е на няколко международни награди за поезия, както и на наградата на Съюза на преводачите в България за ярки постижения в областта на превода от български на чужд език за 2018 г. Член е на Съюза на българските преводачи, на Чешко-словашката асоциация по сравнително литературознание, на Съюза на чешките журналисти и на Съюза на българските журналисти. В момента работи в Чешкия център в София като координатор на литературни и образователни проекти.

Гл. ас. д-р Петя КАРАМФИЛОВА (p.karamfilova@ts.uni-vt.bg) е преподавателка в Катедрата по обща лингвистика и старобългаристика във Филологическия факултет на ВТУ „Св. св. Кирил и Методий“. Докторската ѝ дисертация е на тема „Средства за изразяване на определеност в езика на писателите от Търновската книжовна школа“. Научните ѝ интереси са в областта на старобългарския език, историята на българския език, Търновската книжовна школа, преводите през XIV век.

Борислава КАСАВЪЛЧЕВА (kasavulcheva@abv.bg) е студентка в специалността „Славистика“ в Пловдивския университет „Паисий Хилендарски“.

Гл. ас. д-р Милена КАЦАРСКА (mkatsarska@uni-plovdiv.bg) преподава американска култура и литература към Катедрата по английска филология в Пловдивския университет „Паисий Хилендарски“. Докторската ѝ дисертация на тема „Парапозиции: предговарянето на преводна американска литература в България 1948 – 1998 г.“ е защитена във Филологическия факултет на ПУ през 2019 г. Научните ѝ интереси са в сферата на дисциплинарната история, но и често се насочват към политическите измерения на съвременната култура и културата на XX век (особено социалистическия период) в различни лингво-културни, социални и институционализирани контексти. Тя е съавтор в *Usurping Suicide: The Political Resonances of Individual Deaths* (Zed Publishers, 2017) и *Social Analysis and the COVID-19 Crisis: A Collective Journal*. (Routledge, 2020). Автор е на библиографското издание *От Азимов до Ърдрич // От Абаджиева до Юруков* (2014) и на монографията *Parapositions: Prefacing American Literature in Bulgarian Translation 1948–1998* (Plovdiv University Press, 2021), както и на множество други научни публикации в страната и чужбина. Превежда от и на английски

език художествена литература, критическа теория и изследвания в областта на хуманитаристиката. Публикува поезия и кратки литературни форми на английски език в англоезични литературни списания.

Мария ЛОЛОВА (lolova97@gmail.com) е студентка в специалността „Славистика“ в Пловдивския университет „Паисий Хилендарски“.

Гл. ас. д-р Вяра НАЙДЕНОВА (najvu@uni-plovdiv.bg) е завършила славянска филология в СУ „Св. Климент Охридски“. Води лекции и упражнения в профил „Сръбски и хърватски език“ на студентите слависти в ПУ „Паисий Хилендарски“. Научните ѝ интереси са в областта на сравнителното славянско езикознание (стилистика, лексикология, семантика, езикови контакти и др.). Защитила дисертация на тема „Лингвостилистически средства на хумора в комедиографията на Бранислав Нушич“ в СУ „Св. Климент Охридски“, има издадена монография (*VIVA LA COMEDIA!!! (Поетиката на Нушич)*, 2017) и преводи на поезия и проза от сръбски език.

Доц. д-р Николай НЕЙЧЕВ (neychhev@abv.bg) е преподавател към Катедрата по руска филология в Пловдивския университет „Паисий Хилендарски“, чете лекции по руска класическа литература. През 1997 г. защитава докторска дисертация на тема „Влияние на догматомистичната ортодоксия върху късното творчество на Ф. М. Достоевски“. Хаби-литационният му труд е посветен на християнската идеологемност на руския литературен логос (*Руският литературен месианизъм на XIX век*). Автор е на редица публикации в България и чужбина, посветени на идейната поетология на руската класическа литература. Основните му научни интереси са насочени към проблемите на руския литературен месианизъм и в частност към творчеството на Ф. М. Достоевски и Н. В. Гогол. Автор е на монографиите: *Ф. М. Достоевски – Тайнствената поетика* (Пловдив, 2001), преведена и издадена в Русия (*Таинственная поэтика Ф. М. Достоевского* (Екатеринбург, 2010); *Литература и Месианизъм. Руското литературно месианство през XIX век* (Пловдив, 2009). Два пъти е носител на Наградата за литературна критика на Дружеството на пловдивските писатели (2002, 2009), както и на Наградата за високи творчески постижения и принос в развитието на българо-руските културни връзки „Золотая муза“ (2003).

Таня НЕЙЧЕВА (tanja_sp@yahoo.com) е завършила последователно руска и славянска филология в ПУ „Паисий Хилендарски“. Работи като сътрудник в Департамента за езикова и специализирана подготовка на чуждестранни студенти при ПУ „Паисий Хилендарски“. Научните ѝ интереси са в областта на историята на руския книжовен език и

връзката му с църковнославянския език. Превежда научна и художествена литература от руски и от сръбски език и води упражнения по практически руски език в различни специалности на Филологическия факултет.

Доц. д-р Дияна НИКОЛОВА (dianikwork@gmail.com) е преподавател по антична и западноевропейска литература в Пловдивския университет „Паисий Хилендарски“. Докторската ѝ дисертация на тема „Идеята за човека в старогръцката лирика (архаика и класика)“ е защитена през 2008 г. и е издадена през 2010 г. Автор е още на книгите *От разказа към мита* (1997, в съавторство със Св. Черпокова) и *Транспозиции на пасторалното в Бел епок* (2018), на редица публикации в сборници и в специализирани периодични издания. Съставител е на антологията *Старогръцка лирика* (2001). Професионалните ѝ занимания и интереси са в областта на митологията, фолклора, античната литература и култура, западноевропейската литература, сравнителното литературознание, културологията.

Проф. д-р Надка НИКОЛОВА (nikolova55@gmail.com) е преподавател в ШУ „Епископ Константин Преславски“. Научните ѝ интереси са в областта на историята на новобългарския книжовен език, теорията на книжовните езици, социолингвистиката, езиковата култура, съвременната, историческата и съпоставителната лексикология, лексикографията, сравнителното славянско езикознание. Автор е на монографиите *Българската анатомична терминология през Възраждането (1824 – 1878)* (2003), *Билингвизмът в българските земи през XV – XIX век* (2004), *Пуризмът в епохата на Българското възраждане* (2016), на българо-словашки речник (*Bulharsko-slovensky slovník. I (A – K)*). Bratislava: SAV, 2004; в съавторство), на учебници по езикова култура и по български език за чужденци.

Проф. д-р Михайло ПАНТИЧ (Михајло Пантић, mihran@eunet.rs) е сръбски писател, литературовед и преподавател във Филологическия факултет на Белградския университет. В същия факултет защитава докторска дисертация през 1998 г., която е издадена през следващата година със заглавие *Модернистичният наратив – сръбският и хърватският разказ/новела 1918 – 1930 (Модернистичко приповедање – српска и хрватска приповетка/новела 1918 – 1930, 1999)*. Автор е на десетки научни монографии и сборници с разкази, голяма част от които са отличени с престижни награди: *Хроника на стаята (Хроника себе, 1984, 2007)*, *Вондер в Берлин (Вондер у Берлину, 1987, 1994, 2007, 2015)*, *Поети, писатели и други от менажерията (Песници, писци и остала менажерија, 1992, 2007; бълг. изд. 2012)*, *Не мога да си спомня едно изречение (Не*

могу да се сетим једне реченице, 1993, 1996, 2000, 2004, 2007; награда „Oktoih“; бълг. изд. 2012), *Новобелградски разкази (Новобеоградске приче*, 1994, 1998, 2002, 2006; 2007, 2010; награда „Борба“ за книга на годишната), *Седмият ден на вятъра (Седми дан кошаве*, 1999, 2002, 2007, 2010; награда „Бранко Чопич“), *Следващата сутрин (Јутро после*, 2001), *Ако това е любов (Ако је то љубав*, 2003, 2004, 2005, 2007, 2008, 2010, 2014, 2020; награди: „Karolj Sirmai“, Андричева награда, награда „Zlatni Hit liber“, награда „Jugra“ – Русија; бълг. изд. 2009), *Жената с мъжките обувки (Жена у мушким ципелама*, 2006), *Този път за болката (Овога пута о болу*, 2007, 2010, 2016; награда „Majstorsko pismo“, награда на гр. Белград; бълг. изд. 2013), *Разкази по пътя (Приче на путу*, 2010, 2013; награда „Moma Dimić“), *Ходене по облаци (Ходање по облацима*, 2013, 2014), *Разкази от вода (Приче од воде* (с Милан Туцович, 2014), *Когато ме намери това, което търся (Када ме угледа оно што тражим*, 2017), *Разкази за писатели (Приче о писцима*, 2021). Разказите на М. Пантич са преведени на около двадесет езика.

Публикуваните литературоведски монографии са предимно върху сръбската поезия и проза: пет книги със заглавие *Александрийският синдром (Александријски синдром*, 1987, 1994, 1998, 2003, 2021), три книги с общо заглавие *Свят от света (Свет иза света*, 2002, 2009, 2014) и десетки други. Съставител е на десет антологии, две от които са издадени на английски език.

Носител е на българския орден „Св. св. Кирил и Методий“ – първа степен (2009).

Д-р Мартина САЛХИОВА (Martina Salhiová, Salhiova@seznam.cz) е завършила музеология, бохемистика и българистика в Масариковия университет – Бърно. Дисертацията ѝ върху модерните чешки и български приказки е защитена в същия университет през 2020 г. Интересите ѝ са в областта на фолклора, литературата за деца и юноши, приказния жанр. Превежда научна и художествена литература от български език.

Дарка ХЕРБЕЗ (darka@uni-plovdiv.bg) е преподавател по сръбски език към катедра „Славистика“ в Пловдивския университет „Паисий Хилендарски“ и докторантка в Университета на Баня Лука. Носителка е на множество награди за поезия от литературни фестивали в Сърбия, Босна и Херцеговина, България. Автор е на стихосбирката *Дъщерята на Аполон (Аполонова кћи*, 2008). Нейни стихотворения са публикувани в антологията *Извън кутия (Ван кутије*, 2009) и в различни списания и поетически сборници. Участвала е в международни конференции в страната и в чужбина и има редица научни публикации в български и чуждестранни сборници и списания.

Доц. д-р Красимира ЧАКЪРОВА (krasian@uni-plovdiv.bg) е езиковед към Катедрата по български език във Филологическия факултет на ПУ „Паисий Хилендарски“. Директор е на Департамента по езикова и специализирана подготовка на чуждестранни студенти в същото висше училище. Научните ѝ интереси са в областта на морфологията и стилистиката на съвременния български език, сравнителната граматика на славянските езици, функционалната граматика, съпоставителната аспектология, методиката на преподаването на български език като чужд. Автор е на *Феноменът стилистична грешка (как да откриваме и редактираме коварните сателити на нашата реч)* (1999, в съавторство с П. Костова), *Помагало по българска морфология* (2000), *Аспектуалност и количество* (2003), *Императивът в съвременния български език* (2009).

Доц. д-р Юлиана ЧАКЪРОВА (jchakarova@yahoo.com) е русист езиковед в Катедрата по руска филология в Пловдивския университет „Паисий Хилендарски“. Докторската ѝ дисертация на тема „Местоимения как средство за изразяване анафорическа връзка в български и руски текстове“ е защитена през 1997 г. в Минск, Беларус. Хабилюационният ѝ труд (2013) е посветен на критически анализ на различните школи и подходи в когнитивната лингвистика и прилагането на тази оптика при лингвистичния анализ. Преподава морфология на съвременния руски език, когнитивна лингвистика, теория и методология на превода. Сферата на научните ѝ интереси включва когнитивния подход в езикознанието, концептуалната метафора, лингвоконцептологията, съпоставителното езикознание, лингвистиката на текста, теоретични и приложни проблеми на превода. Автор е на монографиите *Местоимения и анафора в български и руски текстове* (2010) и *Ракурси на когнитивната лингвистика* (2016). Превежда от и на руски и английски език.

Проф. д.ф.н. Жоржета ЧОЛАКОВА (tcholakova@uni-plovdiv.bg) е преподавател по чешка литература и по славянски литератури към Катедрата по славистика в Пловдивския университет „Паисий Хилендарски“. Била е лектор по български език и цивилизация в Провансалския университет в Екс-ан-Прованс (1998 – 2002) и в Париж – 4, Сорбона (2009 – 2010). Научните ѝ интереси са в областта на поетиката, тематологията, еволюцията на идеите, литературоведската компаративистика. Основните ѝ изследвания са върху чешката поезия на XIX и XX век. Докторската ѝ дисертация на тема *Český surrealismus 30. let. Struktura básnického obrazu* е защитена във Философския факултет на Карловия университет в Прага през 1993 г. и е издадена със същото заглавие (Praha: Karolinum, 1999). Съставител и преводач е на книгата *Карел Хинек Маха или Гласът на падналата арфа* (1993), автор е на монографиите *Лицата на човека в поезията*

та на чешкия авангардизъм (1998) и *Поетика на меланхолията. Карел Хинек Маха* (2019). През 2018 г. защитава научната степен „доктор на науките“ с дисертация на тема „Митопоетичен генезис, художествена еволюция и контекстуализация на езерото в поезията на Чешкия романтизъм“ (под печат). Превежда поезия от чешки, френски, сръбски, полски и руски език. Инициатор и главен редактор е на сп. „Славянски диалози“, което излиза от 2004 г. като официално издание на Филологическия факултет на Пловдивския университет.